

Els sis reptes d'Antoni Asunción

El nou candidat del PSPV-PSOE a la Generalitat Valenciana, Antoni Asunción, ha dit que es presenta per guanyar les eleccions autonòmiques al País Valencià. Les darreres enquestes conegudes auguren, però, una clara i comòda victòria del PP.

1 Asunción haurà de cohesionar internament el PSPV-PSOE per tal d'afrontar amb garanties la campanya llàmpec que li espera. L'ombra de la divisió entre les diferents famílies socialistes encara plana per tot arreu. La dimissió de Joan Romero de la secretaria general del PSPV-PSOE, lluny de resoldre les diferències internes, ha provocat l'obertura de nous fronts. De moment els romeristes més fidels ja han començat a situar-se davant del nou poder socialista, bàsicament conformat pels seguidors de Ciprià Ciscar i d'Antoni Asunción, els quals es recolzen dèbilment sobre les restes del lermisme. Així, l'alcalde d'Onda, Enric Navarro, ja ha dimitit com a coordinador de campanya a Castelló i també ha renunciat a les seues responsabilitats polítiques la meitat de l'executiva socialista de Sagunt. D'altra banda, tampoc no se sap a hores on se situarà l'alcalde d'Alcoi, Josep Sa-

nus, o quin serà el desenllaç de la crisi oberta en el col·lectiu d'Elx, només per posar-ne alguns exemples.

Tampoc els seguidors de l'ex-secretari general socialista i ex-president de la Generalitat Valenciana, Joan Lerma, semblen massa satisfets amb l'actual situació política del PSPV-PSOE. Aquesta família, que inclou alguns dels millors dirigents socialistes com ara Maria Antonia Armengol o Ximo Puig, recela dels hipotètics pactes entre Asunción i Ciscar i de moment guarda silenci i es reuneix discretament per tal d'avaluar la situació alhora que mira de trobar suport entre els romeristes que han quedat més malparats.

Així doncs, sense un partit unit, Asunción pot tenir molts entrebancs en la seua campanya electoral. Fins el punt que és dona la paradoxa que molts col·lectius socialistes més aviat temen que una victòria d'Asunción el convertisca en un referent intern, en un líder legítimat per les urnes que a la llarga podria tenir la

temptació i la possibilitat d'accedir a la tan cobejada secretaria general.

Si es donara aquesta circumstància de *méfiance*, Asunción difícilment podria organitzar una campanya electoral a l'altura del seu pròpòsit de derrotar Zaplana. Els més pessimistes pronostiquen que la diferència de vots a favor del PSPV-PSOE entre les eleccions municipals i autonòmiques serà molt important.

Per si encara n'hi haguera poc, ningú no té garanties de quina direcció política adoptaran Ciprià Ciscar i els seus seguidors en el futur més immediat.

ARXIU / RAFA GIL

2 Asunción haurà de contrarestar amb el seu discurs i sense a penes mitjans al seu abast la imatge mediàtica d'un Eduardo Zaplana imbatible. Els darrers quatre anys Eduardo Zaplana ha desplegat al seu entorn un exèrcit de professionals de la comunicació afectes, ha utilitzat i controlat a pler els mitjans de comunicació públics, ha boicotejat aquells que li eren hostils fins gairebé silenciar-los i ha afavorit amb prebendes milionàries aquells altres que en principi ja li eren favorables. La imatge d'un Zaplana triomfalista, pare de família, honest, treballador, home del poble pla, políticament moderat, ha esdevingut gairebé omnipresent. Els escàndols de corrupció o la gestió nefasta d'àrees com ara la sanitat pública han quedat gairebé soterrats per aquesta mena de cesarisme informatiu. D'altra banda, Asunción ha estat presentat pels mitjans controlats pel PP o del seu entorn com l'ex-ministre de l'afer Luis Roldán, com el ric empresari que juga a ser d'esquerres o com un polític conspiratiu. Asunción, doncs, ha de trencar ara amb aquest opressiu miratge mediàtic.

No obstant això, el candidat socialista podria jugar amb algunes bases al seu favor. Segons el sondeig d'Emer GfK fet per al diari valencià *Levante* el novembre de l'any passat, un 55,3% dels valencians considerava que la Generalitat mostrava actituds autoritàries, un 55% va dir que no escoltava les necessitats de la població i un 51,3%, que no feia una gestió transparent.

ARXIU

A la foto de l'esquerra, acte de proclamació de Zaplana com a candidat a la Generalitat Valenciana: 'Un presidente para una comunidad lider', celebrat al Palau de la Música el 27 de febrer passat. A la dreta, "Nit de l'economia valenciana", amb Zaplana presidint la taula, celebrada a la Fira de València el 6 de novembre de 1997.

3

Asunción haurà d'aconseguir el suport de l'empresariat valencià. Sens dubte una de les apostes més fortes d'Eduardo Zaplana ha estat el sector empresarial, entre el qual ha trobat no pocs suports tàctics per al seu mandat. Zaplana ha arrossegat al seu costat els grans empresaris valencians amb grans operacions de màrqueting, com ara la fosca i milionària contractació de Julio Iglesias a fi de promocionar en l'exterior els productes valencians. Aquests quatre anys la Generalitat Valenciana ha invertit altíssimes sumes en viatges de representació arreu del món, fins i tot a països com Nicaragua considerats pèssims per a fer negocis per empresaris tan poc sospitosos d'esquerranisme com els nord-americans. El resultat d'aquestes operacions costosíssimes han estat, però, pobre. Segons dades de la mateixa Conselleria d'Hisenda, les exportacions valencianes han anat decreixent en els darrers mesos. Aquest fet es justifica oficialment per la crisi del mercat rus i asiàtic, mai, però, a causa d'una gestió política descaradament encaminada a l'obtenció d'un èxit mediàtic i propagandístic immediat. D'altra banda, al gran empresariat se l'ha compensat amb importants prebendes econòmiques, sobretot en àrees com la del turisme i de l'oci, sectors on la intervenció de la Generalitat ha estat de primer ordre. Projectes, ajornats data darrere data i encara sense concretar, com el de Terra Mítica, han estat els estendards d'aquesta política. D'altra banda, Zaplana ha perdut el pols amb els petits i mitjans empresaris –que representen gairebé el 80% del teixit empresarial valencià– a hores d'ara enfrontats a la Generalitat.

Asunción, doncs, haurà de convèncer els grans empresaris que és possible aconseguir bons resultats en el sector del comerç exterior utilitzant adequadament els recursos institucionals i d'altra banda haurà de guanyar-se el favor de les petites i mitjanes empreses amb propostes destinades a reduir la pressió fiscal que pateixen o a superar les dificultats que es troben a l'hora de millorar la competitivitat.

A la foto de dalt, Asunción amb altres dirigents del PSPV a la presentació programa 'Moviment pel canvi' d'aquest partit a l'Alcudia, al juny del 97. A sota, sopar presentació de l'any Fuster on hi ha Asunción amb Lerma, a més d'altres dirigents del PSPV, Esquerra Unida i BNV.

4

Asunción haurà de convèncer les classes populars de la necessitat de fer una política d'esquerra. L'entrada de la dreta a les institucions de govern valencianes ha significat un colp duríssim per a la política social que els successius governs socialistes, per bé que tímidament, havien anat aplicant. El desmantellament accelerat de la sanitat pública valenciana ha tingut de moment conseqüències nefastes, com ara el brot epidèmic de l'hepatitis C. Asunción haurà de ser capaç d'advertir públicament del perill de monopolització de la sanitat valenciana orquestrat per grups amb interessos en el sector i també haurà de convèncer els ciutadans que es pot fer marxa enrere en aquest procés de privatització. Altres pilars del benestar social, com ara l'educació o l'atenció pública a les capes més desafavorides de la societat, també s'han vist greument afectats per la política conservadora. El candidat socialista, doncs, haurà de garantir al seu electorat que les privatitzacions en aquests sectors són reversibles i sense cap cost per a l'estabilitat d'un futur govern de signe progressista.

5

Asunción haurà de vèncer el recel del món de la cultura envers molts aspectes de la política practicada durant l'etapa socialista. La cultura i la llengua del País Valencià viu un dels períodes més negres dels darrers vint anys. La fiscalització ideològica als professors, la censura dels llibres de text, la marginació sistemàtica del sector editorial en valencià, la degradació lingüística dels mitjans de comunicació públics, el rearmament econòmic del món del secessionisme facilitat des de les institucions valencianes són només alguns dels símptomes més visibles d'una política que té com a objecte la folklorització dels trets identitaris valencians i l'aniquilació de qualsevol signe de recuperació civil i cultural valenciana. Cal recordar, però, que la dreta heretava de successius governs socialistes una televisió pública bilingüitzada i amb continguts degradants o un debilíssim desenvolupament de la llei d'ús i ensenyament, només per esmentar alguns exemples.

Caldrà veure, per tant, de quina manera Asunción aconsegueix convèncer al món de la cultura que una nova victòria socialista garantirà més enllà d'experiències passades la recuperació lingüística i cultural dels valencians. D'altra banda, el candidat encara no ha aclarit com pensa resoldre la complicada qüestió de l'Acadèmia Valenciana de la Llengua, tema en què fins ara la dreta ha aconseguit d'imposar al PSPV-PSOE les seues quotes i prejudicis polítics. Fet i fet, el frustrat pacte lingüístic i la seua conseqüència institucional –la inconclusa Acadèmia– serà sens dubte una de les qüestions més debatudes al llarg de la campanya.

6

Asunción haurà de transmetre amb claredat a la societat valenciana en què consisteix el procés de valencianització del PSPV-PSOE que diu defensar. La valencianització del PSPV-PSOE ha estat un dels termes més conspícuament utilitzats pels defensors de la renovació socialista, entre ells el candidat Antoni Asunción.

Davant dels qui han volgut veure en aquesta aposta un intent d'autonomització de la formació política enfront de les estructures centralistes del seu propi partit, també hi hagut qui ha volgut veure-hi un tímid gir del PSPV-PSOE cap al seus orígens valencianistes. Així ho avalen alguns documents de debat i reflexió socialista, com ara el redactat per l'ex-senador Alfons Cucó en què proposa, entre d'altres qüestions, d'aprofundir en les relacions culturals entre els Països Catalans.

No obstant això, de moment i en aquest sentit, el discurs d'Asunción s'ha limitat a reclamar un major pes dels valencians en el conjunt de les decisions polítiques de l'estat espanyol i encara de les institucions europees. Justament la mateixa estratègia que Eduardo Zaplana segueix de fa temps, i amb bastant èxit, per cert, segons que diuen els sondejos. Asunción, doncs, haurà de concretar, d'explicar i de detallar millor quins són els seus límits autonomistes, valencianistes, si no vol caure en la fàcil apel·lació al rètol electoral del "poder valencià".

Francesc Viadel

ARXIU / RAFA GIL

